

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

22. 01. 2024 - 28. 01. 2024

motto týdne:

„V mém jednání není ani zloby ani zrady.“

PONDĚLÍ 22. 01. sv. Vincence Pallotti, kněze a zakladatele SAC

Mk 3,22-30; Žl 89,20.21-22.25-26 Komentář: **2 Sam 5,1-7.10**

Celou generaci, čtyřicet let, trvalo kralování Davidovo. Dokázal zpracovat i své vlastní selhání. Hospodin, Bůh zástupů, byl totiž s ním i s jeho lidem.

ÚTERÝ 23. 01. sv. Emerenciány, panny a mučednice

Mk 3,31-35; Žl 24,7.8.9.10 Komentář: **2 Sam 6,12b-15.17-19**

Radost z Hospodina se může projevat i tancem. Bohoslužba má být projevem živého vztahu. Nepůsobíme občas moc smutně, spíš pohřebně?

STŘEDA 24. 01. sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

Mk 4,1-20; Žl 89,4-5.27-28.29-30 Komentář: **2 Sam 7,4-17**

Nátan otevírá před Davidem nový horizont. Teprve my, lidé Nového zákona, plně pochopíme. A doceníme...?

ČTVRTEK 25. 01. svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola

Mk 16,15-18; 19,1-7; Žl 117 (116),1.2 Komentář: **Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22**

Není snad každodenní křesťanský život bojem mezi lhostejností a horlivostí? Pokusím se vybavit si svůj příběh obrácení, historii mého vztahu ke Kristu.

PÁTEK 26. 01. památka sv. Timoteje a Tita, biskupů

Lk 10,1-9; Žl 96 (95),1-2a,2b-3.7-8a.10 Komentář: **2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5**

Pavel se nestydí dát průchod svým citům. Mohu mít radost, že texty současného papeže Františka jsou stejně vroucí, čtivé. Kdy jsem já naposled odhalil své nitro v dopise, mailu, těm, které mi Bůh svěřil?

SOBOTA 27. 01. sv. Anděly Merici, panny

Mk 4,35-41; Žl 51,12-13.14-15.16-17 Komentář: **2 Sam 12,1-7a.10-17**

Nebál se prorok Nátan, když natvrdo říkal pravdu? Někdy se kompromisy prostě nehodí! Dovedu se ozvat, když je potřeba?

4. neděle v mezidobí - Cyklus B - 28. 01. 2024

Jsme na začátku liturgického roku a čteme začátek evangelia podle Marka. Začátky se mohou jevit jako malé, bez velké šance na prosazení se. Ale s Boží mocí se i malé věci mohou stát přelomovými. Proto se můžeme modlit za všechny, kteří stojí v nějakém začátku – osobního života, studia, práce, manželství, kněžství...

1. ČTENÍ

Pátá kniha Mojžíšova čili Deuteronomium je koncipována jako Mojžíšova poslední slova před smrtí a před vstupem Izraelitů do zaslíbené země. Opakuje jim předpisy a zákony. Najdeme zde i odstavec věnovaný prorokům (18,9-22). V první části (verše 10-13) odsuzuje pohanské věštění a další zvyky. Pohané se tak skrze božstva dotazovali na budoucnost. Ale Izrael se bude spoléhat na Boží slovo. Verš 18 vztahujeme na Krista.

Dt 18,15-20

Mojžíš řekl lidu: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já, z tvého středu, z tvých bratrů, toho budete poslouchat. To jsi právě žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorebu v den shromáždění, když jsi říkal: ‘Nemohu už slyšet hlas Hospodina, svého Boha, nemohu se už dívat na tento veliký oheň, abych nezemřel.’ Hospodin mi tehdy řekl: ‘Správně mluví. Vzbudím jim proroka, jako jsi ty, ze středu jejich bratrů a vložím svoje slova v jeho ústa a sdělí jim vše, co mu poručím. Kdo by však neposlechl mých slov, která bude mluvit v mém jménu, toho poženu k zodpovědnosti. Prorok, který by se opovážil mým jménem říkat, co jsem mu neporučil, nebo který by mluvil ve jménu jiných bohů, takový prorok musí zemřít!’“

ŽALM 95

Rozjásejme své srdce radostí z Boží spásy, vždyť Bůh k nám promlouvá! Vyvolený národ zakusil, co znamená neslyšet Boží hlas. Tato dávná zkušenost z doby putování po poušti je mementem a již by se neměla opakovat.

Odpověď: Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!

Pojďme, jásejme Hospodinu, – oslavujme Skálu své spásy, – předstupme před něho s chvalozpěvy – a písněmi mu zajásejme!

Pojďme, padněme, klaňme se, – poklekněme před svým tvůrcem, Hospodinem! – Neboť on je náš Bůh – a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou.

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: – „Nezatvrzujte svá srdce jako v Meribě, – jako tehdy v Masse na poušti, – kde mě dráždili vaši otcové, – zkoušeli mě, ač viděli mé činy.“

2. ČTENÍ

V návaznosti na minulou neděli pokračujeme ve čtení 7. kapitoly listu Korintánům; jde o souhrn odpovědí na několik otázek týkajících se manželství a celibátu. Pavel nedělá systematický výklad o zvláštním povolání k manželství. Naznačuje pouze křehkou hranici mezi lidskou emocionalitou a duchovním světem člověka.

1 Kor 7,32-35

Bratři! Rád bych, abyste byli bez starostí.

Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se líbil Pánu.

Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se líbil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se líbila muži.

To však říkám ve vašem zájmu, ne abych na vás hodil smyčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

EVANGELIUM

V první kapitole je Ježíš pokřtěn, pak povolá učedníky a poprvé s nimi vstoupí do Kafarnau. Doslova „hned“ druhý den po příchodu učí v synagoze a odehraje se zde první zázrak. Jde o začátek veřejného vystoupení Pána.

Mk 1,21-28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona.

V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský! Přišel jsi nás zahubit? Vím, kdo jsi: Svatý Boží!“ Ale Ježíš mu přísně rozkázal: „Mlč a vyjdi z něho!“

Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel.

Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“

A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

K ZAMYŠLENÍ

Jsme na začátku. Klíčové je slovo „hned“, které je v originále tohoto textu: „Tak přišli do Kafarnau. Hned v sobotu vstoupil do synagogy a učil.“

Pán na nic nečeká a jde v sobotu, v židovský sedmý den týdne, do synagogy, aby si s ostatními židy připomínal, co Bůh pro nás udělal.

Ale Kristus k dosavadní židovské zkušenosti či tradici přidává něco zcela nového! Teď začíná zvěstovat evangelium, zvěst o Boží uzdravující moci, která spasí svět.

A my, čtenáři či posluchači, můžeme být u toho.

Stačí Bohu dovolit, aby tato scéna ožila také v nás.